

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Medicus potest multipliciter peccare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

418 Medici peccata.

si experta persona est se pollui ex similibus tactibus tot & talibus, & aduertit periculum, & non obuiat, nescio excusare à mortali, etiam si non sequatur pollutio. Tertio, fiunt huiusmodi tactus ex intentione aut quasi vt polluantur: & est manifestè peccatum nefandum. Dixi autem aut quasi, propter vacantes huiusmodi tactibus non cogitando si eueniat pollutio, vel non eueniat: essent autem cōtenti vt eueniret: dant siquidem operam actibus illicitis ex quibus nata est sequi pollutio: & ideo tanquàm intenta imputatur illis sic malè affectis. Tertiumdecimū caput est damnata qualitas: scilicet matrimonii clandestini. Nam & ipsum clandestinum coniugiū & ipsius vsus per se loquendo est peccatum mortale: vtpote offendens societatem humanam, scandalosus & damnatus ab Ecclesia, Si tamen per accidens quandoque liceat, vide diffusius scripta in supradictis commentariis. Quartumdecimū caput peccati est, innaturalitas, qua naturalis vsus immutatur in eum vsū qui est contra naturam: hoc est cognoscendo vxorem extra vas naturale. Est enim hoc peccatum pessimum, & omnino execrabile.

Medicus potest mul tipliciter peccare.

Medici peccata peculiaria consistunt in temeritate. Nam ante cognitam ægritudinem peccat vel temerè curando (quia morbi incogniti nulla est via curæ) vel temerè tentando dum ad explorādum naturam morbi adhibet periculosa, & exponit hominē discrimini vitæ vel grauis læsionis. Melius est enim relinquere infirmum regimini nature, quàm diuinando exponere illum periculo alteri: sed propter lucrū, aut ne videatur ignorans medicus, aut propter ignorantiam, aut propter negligentiam studendi, diuinando procedit contra charitatem. Post cognitum au-
tem

Medici peccata. 419

rem morbum peccat temerè curando, dum aut negligit studere, aut visitare, aut consulere, aut perspicere fidelitatem medicinarum vbi hoc veritur in dubium. Vel quod peius est, erubescit mutare sententiam, & pertinacia sua reuocat in dubium rectam curam quam alius adhiberet. Nec est dubium hoc esse mortalissimum crimen. Nec est à temeritate curæ distans, quod medicus cognito morbo experiri vult medicinam non certam quantum ad efficaciam, in periculum vitæ aut grauis læsionis pauperis infirmi. Est enim hoc (sicut quodlibet aliorum quod infirmi vitam aut valetudinem, mortis aut læsionis grauis periculo exponit) mortale peccatum: vtpote cōtra charitatem, qua quilibet tenetur diligere proximum sicut seipsum. Sunt præter hæc duo alia medicorum peccata. Vnum contra diuinum ius, quum consulit aliquid facere contra salutem animæ, quodcunq; mortale peccatum consulant. Nam secundum Apostolum, non sunt facienda mala vt eueniant bona, siue sanitatis, siue vitæ. Alterum contra Ecclesiæ præceptum (extrà de pœn. & re. quum infirmitas.) quando omittunt infirmos monere & inducere vt medicos aduocent animarum. Intelligæ hæc de infirmitate ex qua meritò homo decumbit: quoniam intentio textus clarè patet quòd vult præueniri infirmum ad confessionem, ne exinde concipiat desperationem vitæ corporis, & fortè animæ. Vnde nec in qualibet ægritudine tenetur medicus ad hoc, ne in derisum monitio veniat: nec expectanda est ægritudo periculosa: quia sic non præueniretur infirmus, ac per hoc non satisfit intentioni & verbis literæ: sed media via incedendo, quum infirmitas est talis quòd non ex delitiis, nec ex podagræ impedimento, sed ex se lectum egritudinis exigit: vt textus etiam sonat. Siste tamen pedem, & ne citò iudices mortale peccatum medicum

hoc non seruantis nisi post visum periculum quasi vicinum mori, & tunc etiam non ob contemptum præcepti Ecclesiæ, sed quia sic consueuerunt medici facere, non per seipsum sed per consanguineos, vel alios monentes de confessione. Nam si constitutio hæc sit ex consensu vtentium acceptata, & Prælati quibus ibidem committitur exequutio contra medicos transgressores dissimulant, excusantur medici à peccato mortali: quoniam iuris positiui decreta per non vsum abrogari constat, præcipuè nunquam recepta adamussim, vt hoc videtur. Et rationabile videtur decretum hoc scriptum tantū fuisse, & nunquam consensu vtentium comprobatum: quia medicorum officio contrariatur ac per hoc semper videntur obstitisse. Medici enim habent ex artis præcepto semper ingerere læta, quæ sunt sanitatis & spei infirmo: & propterea aiunt non spectare ad se huiusmodi tristitia inferre si periculum est: & si periculum non est: non debere exponere se aut verba sua ridiculo. intellige hæc ad excusandam consuetudinem bonorum medicorum.

Falsæ vocis significatio cum intentione fallendi peccatum est.

Mendacium (hoc est falsæ vocis significatio cum intentione fallendi hoc est falsum dicendi) semper est peccatum: quia est per se prauum: vt pote rectæ rationi repugnans. Est autem triplex. Aliud iocosum, quod nulli nocet, sed delectandi causa dicitur: & hoc est veniale: Aliud officiosum, quod sine alicuius iniuria dicitur, vt alicui profit: & hoc etiam est veniale. Aliud demum perniciosum, quod iniuriosum seu nociuū est diuinis aut humanis, & hoc est mortale ex suo genere: quia contra charitatem est: vt patet. *Potest autem huiusmodi mendacium deficere, vt*
non